

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

i Grundforbedringsloven havde Statslaan, var Maksimum 4 000 Kr., i særlige Tilfælde 5 000 Kr., men man har ment under Hensyn til Prisstigningen og i det hele taget for at fremme Arbejderne, at det er forsvarligt at gaa op til henholdsvis 6 000 og 8 000 Kr. Laanene er afdragsfri i 3 Aar, hvorefter de afdrages i 10 Aar med $\frac{1}{20}$ halvaarlig; de udbetales kontant og forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Naar der er Tale om Laan til Kalkning med pulveriseret Kalk, er der dog ingen Afdragsfrihed og kortere Afdragstid, ligesom det ogsaa tidligere har været.

Til Finansiering af denne Laangivning fra Statens Side foreslaas der oprettet en Grundforbedringsfond, der administreres af et Udvalg. For at skabe en mere permanent Ordning bevilger man altsaa et Beløb til det nævnte Formaal og indfører samtidig den Bestemmelse, at Afdragene af de tidligere Laan fra Landmændene indgaar til Fonden, saa at man paa den Maade fortsat kan have Penge til Raadighed til Udlaansvirksomheden. Fondens Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf Finansministeren udnævner Formanden og et andet Medlem og Ministeren for Landbrug og Fiskeri det tredje Medlem. Fondens Udlaan maa andrage indtil 30 Mill. Kr., og Fondens Underskud dækkes af Statskassen. Finansministeren er bemyndiget til at tilvejebringe de fornødne Midler enten ved Optagelse af Laan eller ved Udstedelse af rentebærende Kasseobligationer. Det foreslaas endvidere i § 7, at den Kreditfond, der blev oprettet ved Lov Nr. 283 af 30. Maj 1940, er berettiget til at yde Grundforbedringsfonden Støtte ved Overtagelse af Kasseobligationer udstedt af Fonden. Der indføres Stempelfrihed for Pantebrevene ligesom i andre lignende Tilfælde, og Grundforbedringsfondens Bestyrelse bemyndiges i § 8 til med Finansministerens Godkendelse at nedsætte Renten baade for de Laan, der ydes til Grundforbedringsarbejder, og for dem, der ydes gennem Grundforbedringsfonden i Henhold til en Lov, der vil komme til Behandling senere i Dag, nemlig Loven om Landvinding, i det Omfang, det skønnes muligt og forsvarligt fra Statskassens Side. Her er i øvrigt ikke alene Tale om at nedsætte Renten, men om at ændre den i op- eller nedadgaaende Retning, dog saaledes, at Renten ikke for noget Tidsrum eller nogen Gruppe af Laantagere kan sættes højere end til $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig.

Tilskuddene til de Formaal, hvorom der

her forhandles, udbetales af Beskæftigelsesfonden, som vil blive oprettet i Henhold til en af de Love, der bliver gennemført i disse Dage.

Lovforslaget om Ændring af Grundforbedringsloven er gennemført enstemmigt i Folketinget, og jeg tillader mig at anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling og Vedtagelse ogsaa i det høje Landsting.

Kr. Johansen: Dette Lovforslag foretager en Række Ændringer i den gældende Lov om Laan og Tilskud til Grundforbedring, Ændringer, hvoraf adskillige kan siges at have ret stor Betydning til Fremme af de Arbejder, det drejer sig om.

Ved Loven af 1933 blev det muligt at udnævne særlige Afvandingskommissioner omkring i Amterne for at fremme de Arbejder, det drejede sig om, og jeg tror, disse Kommissioner paa en udmærket Maade har løst den Opgave, der var tiltænkt dem. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa yderligere at udvide Afvandingskommissionernes Beføjelse, endda saa vidt, at der under visse Forhold gives dem Ret til at foretage Ekspropriationer. Det er selvfølgelig kun, hvor Forholdene er saadanne, at det er nødvendigt for at faa Arbejderne fremmet eller for at undgaa alt for langvarige og unødige Forsinkelser.

Det væsentligste i Lovforslaget derudover er Bestemmelserne om Arbejdernes Finansiering. I Perioden fra 1933 til 1937 var der Tale om direkte Udlaan af Statskassen, og nu vender man i Virkeligheden tilbage til denne Form, kun med den Forskel, at der oprettes en Grundforbedringsfond til Udbetaling af de nødvendige Udlaan. Vi ser gerne denne Ændring. Da man i 1937 gik bort fra den hidtidige Form for Laan og til det, vi har kendt i de sidste Aar, var der adskillige, som saa med nogen Betænkelighed herpaa. Det har heldigvis vist sig, at det ikke har været saa vanskeligt at opnaa Laan, som i alt Fald adskillige dengang frygtede det vilde blive, idet Pengeinstitutterne i Almindelighed har stillet sig meget velvilligt med Hensyn til disse Laan. Jeg tror, der navnlig er Grund til at takke den Række af Sparekasser, som her i høj Grad har stillet sig velvilligt og derved har bidraget til at fremme Grundforbedringsarbejderne. Men vi ser altsaa gerne, at man vender tilbage til den tidligere Form for Udlaan. Vi kunde maaske have ønsket, at man havde undladt at foretage den Begrænsning af Laanebeløbenes Størrelse, som her indføres, men jeg forstaar, man vilde nære Betænkelighed ved ikke at have en